

V souzeném případě vyvolali oba obžalovaní výtržnost v hostinské místnosti, při čemž házel A. sklenicemi a pivními podnosy po hostech; když byli oba vytlačeni z hostince, pokračovali ve výtržnosti před hostincem a B. se dobýval zpět do hostince, maje v ruce klacek. Z těchto skutečností, zjištěných nalézacím soudem, je zřejmé, že B. podporoval A. v jeho trestné činnosti, což vyplývá i z toho, že podle výpovědi svědků oba obžalovaní vyhrožovali hostinskému a číšníkovi, že je odpraví (zabijí). Zakročil-li tudíž nadstrážník M. proti B., chtěje ho předvésti na policejní strážnici, a použili-li oba obžalovaní proti tomu skutečného násilí za tím účelem, aby přinutili nadstrážníka M., aby upustil od zadržení B., je touto činností obou obžalovaných naplněna skutková podstata zločinu podle § 98 a) tr. z., když podle zjištění prvního soudu skutečně vykonané násilí — spočívající v tom, že B. strčil do M., až M. upadl, a vytáhl na něho nůž, a A. udeřil ho do prsou hroze mu zlomeným tágem — dosáhlo stupně, požadovaného tímto zákonným předpisem.

Jelikož pak skutkovými zjištěními napadeného rozsudku jsou kryty i náležitosti subjektivní stránky skutkové podstaty zločinu podle § 98 tr. z., vyžadující pachatelův úmysl bezprávně vynutiti násilím na někom, aby něco konal neb opominul, nebylo překážky, aby nejvyšší soud nerozhodl hned ve věci samé, a to tím spíše, že nevyšly najevo okolnosti, poukazující k tomu, že se obžalovaní pokládali za oprávněny násilím překaziti svoje předvedení z důvodu trestné činnosti rozsudkem zjištěné.

Popřela-li tudíž zmateční stížnost v souzeném případě s hlediska důvodu zmatečnosti podle čís. 9 a) § 281 tr. ř., že šlo o výkon služby podle § 81 tr. z., sluší jí přisvědčiti toliko potud, že skutek obžalovaným za vinu kladený byl nesprávným výkladem zákona uvažován podle trestního zákona, který se k němu nevztahoval (§ 281, čís. 10 tr. ř.). Bylo proto zmateční stížnosti v rozsahu tohoto důvodu zmatečnosti vyhověti jako odůvodněné a uznati, jak se stalo.

Čís. 5858.

Žádal-li jen obhájce, ohlásiv opravný prostředek proti rozsudku, aby mu byl doručen opis rozsudku, a obžalovaný se připojil k prohlášení obhájcovu o opravném prostředku, opis rozsudku však pro sebe nežádal, jest počítati lhůtu k provedení důvodů opravného prostředku i pro obžalovaného ode dne doručení opisu rozsudku obhájci.

(Rozh. ze dne 22. března 1937, Zm IV 79/37.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti obžalovanému pro zločin navádění ke křivému svědectví, odmítl provedení zmateční stížnosti obžalovaného jako opožděné.

Z d ů v o d ů:

Obžalovaný a obhájce ohlásili zmateční stížnost bez bližšího označení a provedení zmateční stížnosti podal jen obžalovaný.

Na odvolacím hlavním líčení byl přítomen obžalovaný se svým zvoleným obhájcem; po vyhlášení rozsudku odvolacího soudu obhájce ohlásil

zmateční stížnost a žádal o doručení rozsudku, obžalovaný se připojil ke zmateční stížnosti obhájcově a v zákonné lhůtě vůbec nežádal pro sebe doručení rozsudku.

Je proto třeba počítati lhůtu ku provedení zmateční stížnosti i pro obžalovaného ode dne doručení rozsudku odvolacího soudu zvolenému obhájci.

Rozsudek odvolacího soudu byl doručen obhájci dne 28. prosince 1936, takže zákonná osmidenní lhůta ku provedení zmateční stížnosti uplynula dnem 5. ledna 1937.

Provedení zmateční stížnosti podané obžalovaným teprve dne 3. února 1937 (dané na poštu dne 2. února 1937), je zřejmě opožděné a mělo býti již vrchním soudem podle § 32, odst. 1 por. nov. odmítnuto. Poněvadž se tak nestalo, postupoval nejvyšší soud podle § 434, odst. 3 tr. ř. a opožděné provedení zmateční stížnosti odmítl.

Čís. 5859.

Nejde o spolupachatel'stvo (§ 70 tr. zák.) na zločine podľa § 330 tr. zák. u v š e t k ý c h obžalovaných, jestliže len jeden z nich, a to v neprítomnosti druhých a bez predchodzej dohody s nimi, násilne vnikol do bytu (miestnosti atď.) iného a títo potom — nepoužívajúc nijakého násilia, ale vediac, že prvý vinník ta vnikol násilím — vošli do tejže miestnosti; činnosť týchto druhých vinníkov naplňuje skutkovú podstatu prečinu podľa § 332 tr. zák.

(Rozh. zo dňa 23. marca 1937, Zm III 40/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol. pre zločin násilia proti orgánu vrchnosti atď., zmätočnú sťažnosť obžalovaného B., uplatnenú na základe § 385, čís. 1 a) tr. p., čiastočne odmietol a čiastočne zamietol; z úradnej moci z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., hľadiac pri tom aj na ustanovenie § 387, odst. 4 tr. p., zrušil rozsudky nižších súdov dotyčne obžalovaných A., B., C., D., E., čo do kvalifikácie činu týchto obžalovaných, uvedeného pod bodom 1 rozsudku krajského súdu, a kvalifikoval čin týchto obžalovaných ako prečin porušenia domáceho pokoja osobami súkromnými podľa § 332 tr. z.

Z d ô v o d o v:

Najvyšší súd zistil pri preskúmaní veci, prv než rozhodoval o ďalších dôvodoch zmätočnosti, uplatňovaných podľa § 385, čís. 2 a 3 tr. p., že pri kvalifikovaní tohoto trestného činu bol porušený zákon nielen v neprospech obžalovaného B., ktorý podal zmätočnú sťažnosť, ale aj v neprospech obžalovaných A., C., D., E., ktorí zmätočné sťažnosti nepodali, a tým zapríčinený bol zmätok podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., na ktorý bolo treba hľadať z úradnej povinnosti (§ 385, posl. odst. tr. p.), a to u obžalovaných, ktorí nepoužili opravného prostriedku, aj so zreteľom na ustanovenie § 387, odst. 4 tr. p.